

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 ft. Félév re 5 ft.
 Három hónapra 2 ft 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
 Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpíacs Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendő.
Hirdetési díj:
 5 hasábos peti sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

NYILTTÉREN MEGJELENŐ KÖZLEMÉNY
 5 hasábos sora 15 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szinte többi izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: Minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethetnél helyben:
 Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésben s a szerkesztőségben. — Egyébütt a postahivatalok után.

Lónyay Menyhért emléke.

Halottáról szoktak emlékezésedtet tartani. — Különösen tetszetik tehát cikkünk címe, mely előről ígér emlékezésedet! De, ha Lónyay Menyhértől, mint magyar pénzügyminiszterrel szólnunk, nem lesz nagyon ideológiai, róla mint voltról emlékezni. Mert csak néhány nap, csak néhány óra mulik el, midőn ő mint magyar pénzügyminiszter a történelem bírói széke elé tartozik. Szolgáltatassunk pár adatot a történelemnek, mely bírálatát megteendje felette. Alkalmoszerű lesz e munka ma épen, midőn egy nagy pénzügyi tette kerül végrehajtás alá: a magyar sorsjegykölcsön aláírásának megkezdése. Ha 3 évi működésén keresztül járjuk emlékeztetnünk, a egyszerű műveleteit áttekintjük, azon eredményre jutunk, hogy ő részint önálló, magából kiindult tervezetekben lépett életbe, részint az, mit önálló cselekvénye gyanánt tekinthetünk, épen nem mutat pénzügyi tehetségre, sem a magyar nemzeti érdekekre nem volt kedvező. A Bach-Schmerling korszak csodaszüleményét gédgelgette s fentartotta 3 éven keresztül. Adóreform iránti tervezeteiről mit sem hallottunk. A bélyeg-, fizetési-adó és dohány-egyedárúság fentartása, az örökös országgyűlési felhatalmazás igénybe vétele, jellemzik pénzügyi műteteit, 3 hosszú éven keresztül. Mindez közönséges kezelő hivatalnokai tehetségénél egyebet nem mutat; teremtő erő, vagy valami kedvesen meglegő ministeri ügyességreől az eljárássában, szó sem lehet. Amit pedig önálló kezdeményezésének kifolyásul tekinthetünk, arról bátran elmondhatjuk: uram, fordítsd el tőlünk e keserű pohárt!

Vasuti kölcsönünk eredménye felől maig sincs tisztában a közönség, mely csak annyit tud a zárlatú hírek után, hogy a kölcsön nem sikerült, legalább az Magyarország hitele megszilárdítását, vagy megővését nem eredményezte. Egyes államjavarok eladásában, s haszonbérbeadásában nem tapasztaltunk a rendszeres és nyilvános eljárás áldásához sikerét, sem pedig az országgyűléstől kérni kellett felhatalmazásból kifolyó alkotmányos ministeri eljárást. Számadásai megvizsgálata kérdésében nem tapasztaltuk a számadónak azon készségese odaadását, mely a legzsigorubb és legbehatóbb vizsgálat után kíván megnyugvást létrehozni a számadó cselekvényei felett. Sőt, hogy annál emlékeztetesebb legyen ministeri eljárása, legközelebb, az elvált perceiben, a magyar sorsjegy kölcsön létrehozásában, a nemzeti érdekek figyelmen kívül hagyásával, az országgyűlés jóváhagyása kérésére előtt már megkötött egyezménye által.

Már ma is számokkal kimutatható oly súlyos terhet vitt a magyar államra, mely következményeiben egyszerű körvallásnak is beillik. Huszonegy millió forintot kap Magyarország s ezért harmincz milliót adósítja el magát. Hat millió forint veszteség, mely épen ötödrésze a kölcsönnek, vagyis husz százaléka! Mert az nem tesz különbséget, hogy vajon 6 millió forintot az állam fizeti-e meg egyenesen, vagy annak egyes tagjai; mindenképen veszteség az, az országra. Vagy, hogy nagyvita ne látsassunk előadni a bajt: a dolog úgy áll, hogy a kölcsön-sorsjegyek 300,000 dbban bocsátatván ki a bécsi bankverin — idegen pénzintézet — javára, ezeknek névszerinti értékét 30 millió forintot biztosít Magyarország az idegen pénzintézetnek, mely csak 24 milliót és igy 6 millióval kevesebbet ad kölcsön. Ha azon számítást vesszük is fel, hogy minden 100 frtos sorsjegy 94 frtért bocsátatik eladás alá, s a 300,000 db. 100 frtos sorsjegyből így bejövő 28 millió s kétszáz ezer forint után tartozik a hiányzó összegét pótolni Magyarországnak: már ez is hat százalék veszteség s összesen egy millió nyolczszáz ezer forint lenne; hátra van még azon lehetőség, hogy a sorsjegy mind el nem kél s be nem hajthatatik minden száz forintos sorsjegy után a 94 frt sem, — akkor ezen 94 frtokat is, az előbb említett 6 százalékon felül kell viselnünk, ami, hogy mennyire mehet, előre ki sem számítható! Hanem anyai bizonyos, hogy a bécsi pénzintézet, mely csak 24 millió frtot ad kölcsön, s 30 milliót kap, tiszta nyereségnek néz elé. —

Amból azonban, hogy veszteség, még azon nagy baj is áll elő, hogy a nagy nyereség az idegen, bécsi pénzintézetnek esik, s az országból kivándorol! Nem lehet megfogni, a magyar pénzügyministernek, hogy nem jutott eszébe, hogy a sorsjegyeket, vagy az állam maga bocsássa ki az ország lakosai közt, hazai piacra, sőt, ha tetszik, idegen piacra is, — amikor 24 millió helyett kapott volna 28 millió és kétszáz ezer frtot, — vagy, ha az állam nem kezelhette volna e játékok, mért nem szerződött ez iránt hazai pénzintézetrel, vagy pénzintézetekkel, amikor a nyereség Magyarország polgárainak kezébe jutott volna! És amellét nem lett volna Magyarország utoljog szolgálati erősebb láncazóvá Bécshez, melynek érdekei érdekeinkkel nem ugyanazonosok! —

Még, mielőtt elvesztelnék, egy másik nagyszerű cselekvényvel teszi emlékeztetését Lónyay Menyhért, — amint már nyílt titokképen beszéli a hír. A magyar államvasutakat bérbeadja, ki nek? — ismét a bécsi bankverinnek! S miért? Azért, mert bérbeadás után — ugymond — többet jövedelmeznek a vasutak.

Edith rendkívül kedves jelenség volt reggeli ötletében. Hasinlított a viruló lilomhoz, futó eső után. Oly arca volt ez, mely a legközelebb természetű embernél is kedves emlékezetben marad; ragyogó szépségű arca, a szent szüzesség és magas szellemi képesség magasztos kifejezésével. Ott ültek ok együtt az ablaknál a derült téli reggeli s beszélgettek zenéről, irodalomról, utazásokról s számos oly tárgyról, mi eszükbe jutott. A mi a fiatal orvos lelkeben legzsebb, legnemessebb volt, mind a legszebben fejezte azt ki a hölgy igéző ajka, melynek hangja, mint új, soha nem hallott és nem sejtett zene csöngött. Kellemes társalgásukat azonban a család belépő tagjai zavarták meg. A reggelit is csakhamar föladták. — Jól mulattál tegnap este a szinbáznál? — kérdezte néjt Evelyn. — Valóban igen jól; választott a nő. A Ra-velek mindig fokozni szokták a jókedvet. — A hazatérés alkalmával azonban egy kis kalandunk is volt, — szölt Edward, az idősebbik fia. — Midőn az Union Squarenél jártunk, a tér felől háromszoros segélykiáltást hallánk. Dr. Charlton utána is akart nézni, meg tudni ennek okát, de a mama félt egyedül maradni. — Nem is volt arra szükség, kedves Edward, — szölt Evelyné könnyedén elpirulva. — Hiszen emlékeztelt, hogy két rendőr érkezett, kik azonnal a helyszínre settek, honnan a kiáltás hangzott. — Valóban kíváncsi vagyok, — szölt Edith — mit jelenthetett az. — Alkalmasint semmi jelentéssel nem bír az egész esemény, — szölt Evelyné. — Valószínűleg valami családú madár lehetett, ki az emberekkel magához akarta csalni, hogy aztán kirabolhassa. — A hang minőségéből következtetve, — szölt közbe Reginald — oly embertől származott az, ki valóban meg volt szorulva. Azonban nem kétkeltem, hogy a rendőrök segélyt nyújtottak neki. — Hol is van csak a reggeli „Herald”? — kérde Evelyn. Még ma nem is láttam azt. — Beh ostoba is az a Susan! En már százszor is értésére adtam, hogy a lapokat a reggeliző asztalra helyezze. Kedves Edward! légy oly jó, és csöngess.

T Á R C Z A.

A tűzpróba.

Regény az amerikai életből.
 Írta: Dr. Williams J. B.

(Folytatás.)

Midőn Reginald e levelét több ízben elolvasta, arra a meggyőződésre jutott, hogy e levelnek semmi egyéb célja nincs, mint őt elriasztani, hogy állomását oda hagyja, és ő még inkább kötelességül ismerté, azokat vélelmeket, kikhez a pontok nagyobbnál nagyobb érdeket. További gondolkodás után fölmerült agyában ama gondolat is, vajon nem Welford Károly-e az, ki e levelt tulajdonozta? Ez esetben a fölemlített ellenségnek nem lehetnek mások, mint Evelyné és fivére. Mindenesen elhatározta magában a level tartalmát titokban tartani, mint szintén azt is, hogy cselekvéseiben nem hagyja magát e miatt megzavartani, kivéve, hogy e körülmény által föl van hívva, örökösdi rendszert még inkább tökélybeníteni, s föltette magában, hogy a következő nyitányt nyugodtan várja be. Aztán lefejték. A levelt oly csekély befolyással volt kedélyére, hogy néhány perc múlva a legmélyebb álomba merült. Midőn Reginald másnap fölébredt, a levelt csaknem elfeledte, s akkor jutott csupán eszébe, mikor azt az asztalon megpillantá. Még egyszer átfutva azt, ismét ama meggyőződésre jutott, hogy e levelnek megjelölésénél egyéb célja nincs, s miután a kandelabon még parázstűzet pillantott meg, nem soká gondolkodott, hogy azt rádobja, de nem állhatta meg, hogy szemét mindaddig ne legeglessze rajta, míg azt a tűz egészen semmivé nem tette.

Még kora reggel volt s néhány tejárás szer-kívételével a sétány üres volt. Reginald kényelmesen fölülkötődve, lement a reggeliző teremre, abban a hitben, hogy ott, csak a családés közöl talál meg valakire. Azonban családott, ott volt már Edith. Az ablaknál állt és nagy figyelemmel olvasgatótt. Abban a pillanatban, midőn Reginald belépett, felpattant a hölgy s előrenyújtott kézzel lépett elébe.

De miké? Ugy, hogy a bérli jól felelendí majd a vasuti díjakat! Hogy maga az állam, mért nem teheti ezen árfelemelést — ha csakugyan nagyobb jövedelmet kíván húzni — gyarló eszünkkel meg nem foghatjuk! Hogy miért kell az országot Bécs pénz-urainak utoljog alárendelni, hogy itt rajtuk uralkodjanak: azt csak a ministeri bölcsesség fejtheti meg! Utóljára hát Bécs kegyelméből szépitjük fővárosunkat, szabályozzuk Dunánkat s csak bécsi vezényszóra utazhatunk vasutainkon olyan árért, ami az idegen pénzembereknek tetszik! Jól haladunk Bécs felé! Lónyay Menyhértnék könnyű; mert ő Bécsbe készül. — Jó ajánlat mindaz, amit mivel! — Mi hiven megörizzük az ő emlékeztetét! —

Biharmegye bünyefitő törvényszékének sajtóperre Rothmann Lipót ügyvéd ellen.

Debrecze apr. 28. — Nevezetes napnak néztünk ma élbe. Már tegnap a megyéből sokan érkeztek az esküdtzéki tárgyalásra. Ime, most megtörtént, mire oly sokan várakoztak. Elnök volt: Sárvári Ferencz; jegyző Szencsényi Jenő. Biharmegye bünyefitő trvszéke vádolta Rothmann Lipót ügyvédet. Vádolt Kuti István közzivádó, vádlottat Nagy József n. várdi ügyvéd védte. Esküdtek: Tóth István, Márton Lajos, Márton László, Balla Gábor, Sárga Jakab, Szűcs Mihály, Berghoffer István, Halász Imre, Nemes György, Bészler Gábor, Barta Dániel, Vértési István; pöttogok: Harsányi Gábor, Kocsi Sámuel. A vád alapját a „Nagyvárdai lapok” múlt évi 85-ik számában megjelent. „Egy jelenet a biharmegyei bünyefitő törvényszék teremből” cz. cikk képezte Rothmann hamis és koholt végzésnek nevezte a törvényszékot. E cikk felolvasatott. Többször van ebben hagsnyozva a hamis és koholt végzés. Ennek kapcsán olvastattak még egy 2 éves nyomtatványt, melyet R. irt övédelmére a Solyom-Fekete Ferencz tiszti ügyvéd és Gózman János III-adi alispán e tárgyban küldött válszaki ellenében. Röviden a tárgy ez: Bosnyák és Barta czégtől vesz Czifra József deszkákat, úgy hogy ha Szólonkból a vasuton leszállították Váradra, fizeti az árát. Hogy az eladó biztosítva legyen pénzéről, saját nevére a küldi a szállítmányt, azonban a vasuti nevére a vevő egy társának Hay Zsigmondnak kezébe jut Váradon, s ez átveszi a deszkákat, s vasutrol, ez mikor Bosnyákék megérkeznek, s pénz, se deszkák nem találunk. Törvény elé kerül az ügy. Rothmann a Bosnyák ügyvédé volt; Hayt felmentik, R. felelbezzel akar, de nem engedték, sőt őt is rögtön elítélték 4 szor egymásután szék sértésért. Ez esemény nyilvánosságra hozatalából került a mostani sajtóper.

Midőn az úcrimánál cikkfelolvasattak, előök kérdi a feleket, kívánók-e még valamit felolvasatni? Kuti semmit nem kíván. Nagy József a Barta és Gondócs vallomását kívánja felolvasatni. Kuti elleni, hivatkozik egy ministeri rendeletre 1868-ból, melyben az áll, hogy a sajtóperekben nem szabad bizonyítani, midőn hatóság-ról, testületről van szó. Nagy J. a 18-dik törv. czikk 24 §-ára utalva az ellenkezőt vallja. Elnök a törv. értelmében mondja, hogy olvastassanak fel a kívánt iratok. Barta vallomása mondja, hogy a hamisnak mondott végzésre alapul szolgáló felelbeszésre a törv. szék végzést nem mondott ki. Gondócs, a trvszék jegyzője, mint a vádló testület egyik tagja, nem tanuskodik, hivatkozva titoktartási esküjére. Megkezdődött a szónoki harcz. Kuti kiemeli vádlott czikkeiből a bünyefitő trvszéket sértő kitételeket, elbeszéli, hogy ez által meg van sérve a nagy közönség is, mely a vádlókat bírói székekre emel; a rágalom elleni írt keres megindítja, s kéri vádlóttra kimondani a véteket. Nagy J. az esküdtzéki intézmény dicsőítésén kezdi beszédét — tiszteli ez intézményt, elbeszéli a tiszteletről különböző neveit, ennek egyikéne akkor áll elő, mikor a nép pallot lát feje felett, ez a tiszteletről szarnokot lát, másik néme a tiszteletről, midőn a törvény oltalmához fordul az üldözött, s attól vár segélyt, ezt teszi ő is ifju védenecze nevében. A védelmi jng régi rámutat a rómaiak korára, hol ez már élt; nálunk túrelmezzett formassággá vált. A bünyefitő törv. székekre tekintve, ódon formában látja azokat, itélnek szokás szerint, tagjai válszatnak, a qualificatióra kevés tekintettel; bünyefitő igazság dicseretes kivételekkel, olyak kezében van, kik nem hivata, hanem csak válszatva vannak. Így helyzetben igen természetes, hogy a perorvoslatról elütöttek a nyilvánosság aprallának. A vádlóvalé törve, a védelem innen maradt azon a határon, melyen túl az bírósok volna. Ismét hivatkozik azon czikkre, mely megengedi a vád bizonyítását, s ha ez sikerül: az író felmentendő. Szólv ismétli a tényállást; és ha vádlott a nyilvánosság előtt ezt a valóval meggyőzőleg adta elő, és ebben rágalmat találnak: ez a tényállás védi. Vádolt tiszteletről szölv, igazat mondott mindk. Az elutasító végzés irásban tudatott vádlóval, mit más alkalmassaloha nem tettek, de most tudta a trvszék is, hogy a szóbeli bejelentésre nem válszatott ezt sem: „A tiszti ügyvéd dolga, — mit később állítanak; pedig a sértett fél a tiszti ügyvéddel együtt is külön is felelbezzel.

Sajátosságban kellett vezetetni a bünyégi tárgyalások jegyzőkönyvének, hogy a kárrol szó sincs. A jegyző hallgatása vádlott mellett szölv. Sajnos, hogy maig is titkok vannak a bünyégi dolgaknál. Világosnak tartja, hogy a jegyzőkönyv nem igaz dolgokat tartalmaz, mi más szóval annyit tesz: hamis. Meggondolhatta volna a vádló trvszék, hogy a vádlottnak igazsága lehet, mikor áll kollegialitásában, és Biharmegye beteges érzékenykedésére a védelmi jogot nem fogja felidőzni. Végül kéri a vádlót felmentését. Rothmann rontott védője beszédének hatásából: azt beszélték neki, hogy csak szivókhöz hívja az esküdteket, de ő igazságszeretőkötetből járja fel: nem állította, hogy a bünyefitő törv. szék végzése hamis és koholt lett volna, sőt azt mondja, ezekiben, nem tudja ki által történt a jegyzőkönyv meghamisítása? A tényálladék hiányzik alanyilag és tárgyilag is. Lehet valami hamis, a nélkül, hogy rossz szándékból hamisítottatott volna. Képeken kezd beszélni, az elmeterméket agy száz éleibehez hasonlítja, de e képet nem tudta sikerliten kihozni. Továbbá példákat akar felhozni a büny. törv. szék helytelen eljárására nézve, de előök a közönség helyeslése közt a tárgya utasítja szölv. Ezután ajánlja magát az esküdtzék kegyébe. Kuti beszélt úgy. A szölv részvétre akarták indítani az esküdtéket, meg van győződve,

Egyébiránt, ha én a huszad bűnében lélekzem, akkor először is Lionelét kiéltélned, minthogy: a mint már mondtam, ő volt az, ki engem figyelmeztetett. Ugyan dr. Charlton — mondja csak kérem, nem látta ön ama fiatal embert, a kiről beszélnék? — De igen! — szölt Reginald. Sőt afelett sem kétkédem, hogy mistress Evelyn észre vette őt, sőt úgy tetszett nekem, mintha valami ismerős lett volna. — Biztosított ön doktor, — szölt Evelyné méltósággal, de nem minden pirulás nélkül, — hogy ön véghetlenül családott. Azt az egyént, kiről szó van, nem vettem észre! Reginald válsza az egyenes hazugságra csak egy fejbólintás volt. — Valószínűleg — folytató Klára — az előadás nem igen volt inye szerint, mert soha sem nézett a szimpadra és még a játék vége előtt jóval odahagyta a szinbáza. — Valóban, — szölv Evelyné — te e rejtélyes egyénre igen nagy figyelmet fordíthattál, és én csodálkozom, hogy Lionel nem féltékeny! — Az arák, — szölv Klára nevetve — mindenkör czéltábjá szoktak lenni az élcelődéseknek; de most már mama, komolyan megmondom neked, miért tartom én azt az embert oly figyelmen. Ő oly ismerősnek tetszett nekem, és nem tudtam mindamellett is kitalálni, hol találkoztam én vele. — Mily sajtóságos! — szölv a doktor. — Ép így voltam én vele. — Es végre kitalálta? — kérde Evelyné látszólag közönyvel. — Nem! — választott Reginald. Epen ugy mint Klára, én sem juthattam semmi eredményre. A megkönyebbülés sóhajtás, melyet a ravasz nő köhögésre vártatottat őt, lebbent ki kebléből. — Most pedig azt indítványozom: — szölv — hogy térjünk át már más tárgyra, miután arról az egyénről már úgy is eleget beszéltünk. De mit is érdekel az minket, ha neki épen a mi páholyunkra tetszett bűnszókodni? — Az e szavakra következtet csendet a házi ur tárta meg, ki az újságokba melyedve egy hangot sem hallott az előbbi tárgyalásból, s most egyszerre előkelően kiáltott föl:

hogy azokat nem csupán részvét fogja vézelelni. A vádlás a megtörtént sérelem visszatárlása, oly szép ez épen, mint a védelmi jog. Erdekesen fejtgetei aztán a védelmi jogot. A rágalom szétszóratott, ilyet büntetlenül nem lehet tisztelőséggel ellen mondani. Elmondja a nyilvánosság hitvátsát, a szabadságot jogosultságát. Vádolt a szabadsajtó törvényeit sérté meg. Igen szép, bíráni egymás tetteit, de a rágalomra mi sem ad jogot. A bűnper a jelenlegi sajtópernek nem képezi tárgyát; a mi nem nyomtatva van, az ide nem tartozik. A hamis szó értelmét vádlott igen szépen elmondta, de azt nem akarja magára alkalmazni. — Hamis iratot nem adhat az, kitől eredt, (nem helyeslés). Vádolt nem tudja bizonyítani, hogy a jegyzőkönyv hamis, s ezt tagadja szölv is. Azon állítására vádlottnak, hogy a törv. szék nem csalhatatlan, meggyőző, hogy hét egyes ember hogy lehetne csalhatatlan? Vádolt sokat írt, sokat beszélt e tárgyról, s most előll, hogy ő nem akart sérteni. A törvény emberei nem a költő kezeletén áll nézik a világot. Az eszeszemlémet vádlott mikint haszonlítható össze az agg szűz ebkölykeivel: ez szölv meg nem foghatja, s e hasonlításat időtelnekk nevezi. Hogy vádlott ezt mondja, miszerint alanyi tényálladék nincs, erre kúti azt válszolja, hogy 200 mérföld területtel meg hatóságának van anyai alanyisága, mint vádlottnak. Ismét kéri Rothmann a 48-iki sajtó törvények 10. §-a alapján elmarasztalást. Az utolsó szó e vitában Nagy Józsefnek jutott. Az alperesnek van szüksége részvétre, a vádlónak; sophermán mondja a hamis szölv Kuti általi értelemezését, a logikusokra bizza ezt, kik ahoz értenek, nem pedig az esküdtzékre, melynek nem feladata. Elnök a törvényeszerű kötelességre figyelmeztetve az esküdtzékét, felolvassa a formulázott és szokásos három kérdést, mely után az esküdtek közül terembe vonulnak. Rövid szünet múlva visszajönnek a bíróság terembe az esküdték s Márton Lajos az esküdték főnöke kimondja, hogy az esküdtek 10 szölv a 12 ellen a vádlottat nem vétkesnek nyilvánították. A szép számú közönség hangos éljenzések közt oltott szét.

— Ez még csak rettenetesség! Ismét egy gyilkosság nyílt utcában, és valószínűleg a gyilkosokat ennél sem fedezik föl, mint sok hasonló eseteknél nem képesek nyomukra akadni, Ugyan hallgassatok csak!

Evelyn ur szemére igazítá üvegét és olvasá: „Tegnap éjfélok Sparkins és Landels rendőrök az Union Squaren egy padon végül nyugtázta-tott egytálalt modulatlan állapotban. Előszőr részegnek gondolták, de azután csakhamar meggyőződtek a rendőrök, hogy ez ember halott. A centre-street-i rendőri állomásra vittek el, aki orvossal megvizsgáltatván a hullát, ez, a sziv táján egy szurást fedezett fel, melyet egy éven vékony élű tör vagy kések hullajomított, mely oly mélyen hatolt a sziv kamarájába, hogy a halának csaknem abban a pillanatban kellett bekövetkeznie. Alig lehet kétkedni, hogy ez idegen kéz műve, mert az erősen felteposott kavics azt gyanitatta, hogy a gyilkosságok duluskodásnak kellett megelőznie. Fegyvert nem találtak a helyszínen. A vizsgáló orvos abban a véleményben van, hogy a gonosz tettet oly égen vélelt el, ki bonczani ismeretekkel bír, mivel oly szúrás nem esetleges műve. A halottkémetet ma délelőtt tartják meg a centre-streetben. A meggyilkolt kiltét nem lehetett eddig kinyomozni. Mintegy 28 évesnek látszik, igen sovány, arcza becses, a szem mélyen fekszik gödrében, mint kinek szervi hibája van vagy inségen szenved. Egészen új ruhát viselt és zsebében 50 dollár volt. 11 és fél órákor látták utóljára egy szöke haju és szakállú ifjával a „Grossland-Austern-Salon”-ban a Broadway szögletén. Erbe a gyanu, hogy e társa gyilkolta meg. Mi inoka lehet e gyalázatos tetre, nehéz volna megmondani, miután a hullánál talált pénz a rablási szándékok kizárja a gyanu alól. Reméljük, hogy a rendőresz mitsem fog elmulasztani, a kérdéses fiatal ember kerekítésére nézve, s hogy e czéltől jutalom is lesz kitérve. A gyilkosságok eseteit az utcákban mostanában oly gyakoriak, hogy az ember nemlepte után már alig meg kilépi a házból.” (Folyt. köv.)

Ujdonságok.

— A ma lefolyt sajtóperre vonatkozólag, hibásan voltunk értesülve, hogy Solyom-Fekete Ferencz képviselendő Biharm. törvszékét. Jelen volt ugyan Debreczenben ma is, azonban, egy részt érdekelve lévén, a közzivádó Kuthy István volt megbizva a képviseléstől. Együttel az esküdtzéki megállapodásra vonatkozólag megjegyezzük, hogy azt mindenki érteke, miképp egyelőll a vádlott sokszorosa volt sújta Biharmegye törvényszéke által, másfél pedig ő is tulment a határon; de mivel a részvét mind a vádlott mellett van, s mivel ezikke ugy volt a trvszék, hogy közvetlen nem vonatkozott a vádló törvényszékre, fölmentett. E fölmentés tehát korán sem itéli el a vádló törvényszéket, csak a vádlott iránti részvét kifolyása. Jelen volt a hallgatósági termében Baranyi Agoston Biharmegye egyik alispánja, s Juhász Gyula a Bihar keresztesítő. Völ levelező a bécsi Morgenpost részéről is. — A tárgyalás terem székfoglalás mindnyájan megbotránkozottunk. —

— **Dalostély.** A daleyelt 1870. ápril 10-kén tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy f. év június 12-kén vasárnap a

— **Ujdonságok.** — A ma lefolyt sajtóperre vonatkozólag, hibásan voltunk értesülve, hogy Solyom-Fekete Ferencz képviselendő Biharm. törvszékét. Jelen volt ugyan Debreczenben ma is, azonban, egy részt érdekelve lévén, a közzivádó Kuthy István volt megbizva a képviseléstől. Együttel az esküdtzéki megállapodásra vonatkozólag megjegyezzük, hogy azt mindenki érteke, miképp egyelőll a vádlott sokszorosa volt sújta Biharmegye törvényszéke által, másfél pedig ő is tulment a határon; de mivel a részvét mind a vádlott mellett van, s mivel ezikke ugy volt a trvszék, hogy közvetlen nem vonatkozott a vádló törvényszékre, fölmentett. E fölmentés tehát korán sem itéli el a vádló törvényszéket, csak a vádlott iránti részvét kifolyása. Jelen volt a hallgatósági termében Baranyi Agoston Biharmegye egyik alispánja, s Juhász Gyula a Bihar keresztesítő. Völ levelező a bécsi Morgenpost részéről is. — A tárgyalás terem székfoglalás mindnyájan megbotránkozottunk. —

— **Dalostély.** A daleyelt 1870. ápril 10-kén tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy f. év június 12-kén vasárnap a

— **Ujdonságok.** — A ma lefolyt sajtóperre vonatkozólag, hibásan voltunk értesülve, hogy Solyom-Fekete Ferencz képviselendő Biharm. törvszékét. Jelen volt ugyan Debreczenben ma is, azonban, egy részt érdekelve lévén, a közzivádó Kuthy István volt megbizva a képviseléstől. Együttel az esküdtzéki megállapodásra vonatkozólag megjegyezzük, hogy azt mindenki érteke, miképp egyelőll a vádlott sokszorosa volt sújta Biharmegye törvényszéke által, másfél pedig ő is tulment a határon; de mivel a részvét mind a vádlott mellett van, s mivel ezikke ugy volt a trvszék, hogy közvetlen nem vonatkozott a vádló törvényszékre, fölmentett. E fölmentés tehát korán sem itéli el a vádló törvényszéket, csak a vádlott iránti részvét kifolyása. Jelen volt a hallgatósági termében Baranyi Agoston Biharmegye egyik alispánja, s Juhász Gyula a Bihar keresztesítő. Völ levelező a bécsi Morgenpost részéről is. — A tárgyalás terem székfoglalás mindnyájan megbotránkozottunk. —

— **Dalostély.** A daleyelt 1870. ápril 10-kén tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy f. év június 12-kén vasárnap a

orraktár.

év óta fenálló és orraktár kedvező minden órán szat

tulajdonos Sveizer Jánosnál.

hirdetmény. Meizinger Antal csödtől tagbirtokon, — a létaiban, — leltározott In-hazi butorok, gazdákamok, faneműek, ócska és kevés tisztabuza f.án reggeli 9 órákor a rverés utján a hitelem elfognak adadni. tnal megtekinthető. April 24-én. onffy Sámuel m. k. deiglenes csödtömegmondok.

ó ház.

zán az 1118. sz. nyíltas ház-együtt eladó. — ánta Baranyi Mik-utczán 1438-dik

vasut melletti népkertben tánczvi

galmossal egybekötött dalest

tyelt tartand. Ezértör mulatságra a megh

vők néhány nap mulva szétfordatnak.

Az egyet alapító, pártoló, és

működő tagjai a személyeikre szóló s

kezük közt levő szabadjegyeikkel díjmentes

vehetnek részt, ha azonban szabadjegyeiket a

pénztárnál előmutatni nem tudják, vagy nem akar

ják, a rendes belépti díjt fizetik.

Kik nem tagjai az egyletnek, a meghívó

előmutatása mellett előre válthatnak belépti je

gyeket egy forintjával egyleti pénztár

nok Kubinyi Kálmán, és egyleti tag

Antalfy Lajos kereskedésekben, a dal

estélyi alkalmával pedig a népkert bejáratánál fel

állítandó pénztárnál.

Az estélyi rendezésével a választmány Kom

játy László szertárnokot bízta meg, ki is jó táncz

zenéről izletes ételek és italok jutányos és pontos

kiszolgáltatásáról, ugy a cukrászatról és kellő

rendről gondoskodni fog.

Komlóssy Imre Vadon Sándor

a daleyeti elnöke. egyleti jegyző.

A Debreczen-szalmakalapgyár

vállalkozói ellen nagy panszúk van a helybeli

polgárok egy részének t. i. azoknak kiknek föld

jeiken átmege a vonal. A kisajátított földke

Imre, 50 krjával; Kis Lajos joghallgató 30 kr,

Fodor Gábor, Murvai Ferenc, N. N. és Benninger

Jakab 20 krjával; Birc Sándor, Juhász György,

Szilágyi János, Kóner Sándor, Pap István és

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

Szondi János 10 krjával, együtt 3 20 kr. Mely

zett 5-nak a képviselőház által megállapított sz

vegből.

A javaslat illető pontjai, az illető módo

sítások felolvasatának, Szegényi elnök az utó

biakat indokolja, s a ház az igazságügynek is

részt kifejezett, részint halgatóságos beleny

vásával a módosításokat elfogadja.

A ház a főrendeknek a 8. §-ra vonatkozó

módosítását nem fogadja el.

A 11. §-ra vonatkozólag Györffy Gyula

a közp. bizottságy véleményével ellenkezőleg

köv. módosítást nyújtja be:

A megelőző szakaszok szerint nyugalmazot

tak nyugdíjainak mennyisége, annak kiszabás

körül követendő eljárás iránt külön tv. fog ren

delkezni.

Elfogadtatik.

A kir. ügyek igazgatója Románt egy czikk

miatt perbe foghatni kéri. De, miután ki van de

ritve, hogy az incriminált czikket nem Román

Sándor, de Domonkos Sándor írta, a mentelmi bi

zottság Román kiadása ellen nyilatkozik.

H o r v á t h B. igazságügyér, az ügy lénye

gét abban találja, hogy a megjelölt nyomtatv

nyért valakit okvetlen felelősségre lehessen vonni.

Ha a ház a kormányt megakadályozza az

illetők felelősségre vonatkozásban kénytelen a

kormány nevében kijelenteni, — hogy az ország

nyugalmaért nem állhat jót. — Mindezeknél fogva

kéri a házat, hogy Román Sándor perbefogha

tását engedje meg. — Ha a czikkíró felelőssé

teheti, úgy majd előveszik őtet.

C s e r n á t o n y Lajos emlékezteti a há

zát, hogy volt már eset, midőn az illető czikkí

ró nem volt obscurus egyén, tudva volt kiléte,

tudva lágása, s mégis lépést sem tettem megidéz

ése, hanem a szerkesztőt fogták perbe, el is

ítelték, meg is halt. Itt is legalább meg kellett

volna kísérteni, hogy vajon az illető egyént csak

ugyan nem lehet-e hát felelősségre vonni? —

Egyébiránt szól kijelentni, hogy egyes czikk

miatt nem fél az ország nyugalma megbáborit

ásától. A sajtó meggyújtja maga magát. Ime

Angliában senkinek sajtóper. Egyáltalában kijelenti,

hogy soha nemcsak sajtóvétségért kiadásra nem

fog szavazni.

H a l m o s s y Endre Csernát ny állításait

nem osztja, hanem a bizottság véleménye ellen

nyilatkozik.

M á t t y u s Arisztid az ország nyugalmára

vonat. kifejezetten pressiót lát a véleményre.

Be kellett volna bizonyítani, hogy a szerzőt nem

vonhatni felelősségre.

Kisérleljék meg a perbe idézést, s ha ez csak

ugyan lehetetlen, akkor forduljanak a házhoz.

T i s z a Kálmán mindig helyesli, hogy a ki

az országgyűlés törvényeinek megtartásával,

az ily eljárásokban nagyon óvatosnak kell lenni,

hogy azzal ne elkeresd, hanem a baj orvoslása

történjék. A 33. §-at mondja, hogy ha a szerző

felelősségre nem vonatkozik, akkor felelősség alá

vonatathatik az ott megnevezett többi egyén. Itt

a szerző meg van nevezve, és miután meg csak

meg is van nevezve, és miután a nélkül, hogy an

nak felelősség alá vonatás-e még csak meg is prób

áltatnék, egyenesen Román ellen lépének fel: —

ebben zaklatást lát. Mivel pedig a zaklatásoknak

még csak látszatát is kerülni akarja, azért első

lépésnek tartja a megnevezett szerző elleni vis

zálást megpróbálást, és ha az felelősség alá nem

vonható, — csak azon esetben látná helyén Ro

man ellen a fellépést. Most pedig a kiadás ellen

szavaz.

H o d o s s y a mentelmi bizottság véle

ményét nem pártolja.

P a t a y az immunitás jogát a képviselőre

nem csak a házban, de minden tekintetben tarto

zonak tekinti. Specialiter a jelen esetben nem

tartja összegezetthetőnek az igazságügyér azon

tényével, hogy ime oly egyént vesznek üldözbe,

aki most is sajtóper következtében fogságban ül.

I v á n k a Imre mentelmi bizottság véle

ményét pártolja.

A többség elfogadja a mentelmi bizottság

véleményét s így Miletics kiadatik.

Következett Eötvös határozati javaslata,

hogy az általa előterjesztett törvényjav

aslatok előleges tárgyalására egy 15 tagból álló

bizottság küldessék ki. — A ház a javaslatot egy

hangulag elfogadta, s a szavazás a bizottsági tagok

megválasztására a hétfői ülésre tűzött ki.

Ugyanez alkalommal két tag fog választatni a

nápolnábról bizottságra.

A napirend utolsó tárgya volt: Pest városa

kérvénye a tűzfűtő utján szedett követetrem

tárgyában. — A belügyminiszterum eltiltotta a vs

rost az emittet vámszedéstől, mi ellen a közzgy